

ЛІМ

Літаратура і мастацтва

Газета творчай інтэлігенцыі Беларусі

№ 12 (5169) 25 сакавіка 2022 г.

ISSN 0024-4686

16+

Трывалы
падмурак
культуры
стар. 4-5

Навінкі
ад айчынных
выдавецтваў
стар. 7

Архіважнасць
ініцыятывы
моладзі
стар. 14

Самы надзейны сябар

Што ёсць кніга? У кожнага знойдзеца свой адказ на гэтае пытанне, але бясспрэчна адно: кніга — не проста прадмет, як даводзяць нам энцыклапедыі ці слоўнікі, не толькі «папяровы носьбіт інфармацыі», «неперыядычнае выданне ў выглядзе збрашураваных лістоў» альбо «адзін з відаў друкаванай прадукцыі». Кніга — гэта, апрача ўсяго іншага, яшчэ і гісторыя... Ад рукапісных помнікаў і першадруку да выдавецкіх холдынгаў і электронных выданняў — слаўная гісторыя беларускай кнігі налічвае не адно стагоддзе знакавых падзей.

Сапраўднымі вехамі на гэтай «лініі часу» з'яўляюцца маштабныя кніжныя выстаўкі, якія на працягу апошніх дзесяцігоддзяў праводзяцца ў Беларусі пры падтрымцы Міністэрства інфармацыі. Дэлегацыі з розных куткоў свету, дзясяткі тысяч наведвальнікаў, вельмі насычаная праграма і, самае галоўнае, тысячы і тысячы кніг... Словам, ХХІХ Мінская міжнародная кніжная выстаўка-кірмаш запрашае да сябе аматараў чытання і ўсіх цікаўных! Урачыстае адкрыццё форуму прайшло 23 сакавіка ў Нацыянальным выставачным цэнтры «БелЭкспа».

Крыніца ведаў — гэтак нярэдка называюць кнігу... Аднак, на думку арганізатараў ХХІХ Мінскай міжнароднай кніжнай выстаўкі-кірмашу, выказванне тое не зусім справядлівае. Па іх меркаванні, у дачыненні да друкаванай кнігі больш правамерна казаць аб цэлых ручаях або нават паўнаводных рэках ведаў! Відаць, не ў апошнюю чаргу менавіта па гэтай прычыне цэнтральны стэнд кніжнага форуму, дзе праходзіла цырымонія адкрыцця з урачыстым пераразаннем стужкі, атрымаў назву «Рака часу Бацькаўшчыны».

Першы дзень кніжнага форуму.

Працяг на стар. 6

Фота Кастуся Дробіва.

У палоне постмадэрнізму

Беларускі саюз мастакоў працягвае марафон выставак у Палацы мастацтва. Як правіла, экспазіцыі на гэтай пляцоўцы змяняюць адна адну кожныя два тыдні, таму часу на роздум амаль няма. Да таго ж апошні год суполка прэзентуе часцей групавыя выстаўкі і фестывалі, таму ўбачыць персанальную экспазіцыю, якая да таго ж размясцілася б у вялізнай зале трэцяга паверха, вельмі нечакана. Аднак 17 сакавіка там адкрылася выстаўка гродзенскага мастака-манументаліста Сяргея Грыневіча «Дэмаграфія» — буйны праект аднаго з найцікавейшых сучасных беларускіх творцаў.

Сяргей Грыневіч працуе ў галіне манументальнага мастацтва (вітраж, роспіс) і станковага жывапісу. Актыўна ўдзельнічае ў рэспубліканскіх і міжнародных праектах. Правёў больш за 60 персанальных выставак па ўсім свеце, удзельнічаў у шматлікіх калектыўных. Яго работы прадстаўлены ў галерэях ЗША, Кітая, Бразіліі, Польшчы, Іспаніі, Германіі, Расіі, Літвы, Францыі, Швейцарыі, знаходзяцца ў прыватных калекцыях і ў музеях Беларусі і краін Заходняй Еўропы.

У праекце «Дэмаграфія» ўвазе глядача прадстаўлены манументальныя жывапісныя палотны, прысвечаныя актуальным праблемам эпохі і культурна-гістарычным працэсам. «Для мяне праца над карцінамі з’яўляецца суб’ектыўнай спробай паразважаць над паняццямі добра і зла, адшукаць візуальны код іх узаемапрацінення, намацаць часам няўлоўную мяжу паміж імі, — адзначае мастак. — У мяне заўсёды дамінуе форма. Я фармаліст і таму лічу, што выяўленчае мастацтва — гэта якрае тое месца, дзе форма займае першае месца. Мая творчасць — найперш фармальныя пошукі. Мы ўсе знаходзімся ў палоне постмадэрнізму, калі галоўнае — гульня цытатамі мінулых эпох».

У 1980—1990-х гадах Сяргей Грыневіч быў захоплены пошукамі формы, працаваў у стылістыцы ап-арту — мастацтва аптычных эфектаў. Сёння ён больш востры ў выбары тэматыкі, у яго творчасці дамінуюць сюжэтна-тэматычныя карціны, характарныя і манументальныя партрэты канкрэтных людзей. «Пры дапамозе рытмічнай кампазіцыі аднастайных фігур і ліній ён будзе структуры, якія

ствараюць у глядача ілюзію руху і нясуць у сабе знакава-сімвалічны характар. А ўлюбёныя колеры Сяргея Грыневіча — містычнасіні і ярка-чырвоны — падкрэсліваюць моцную энергетыку карцін», — лічаць арганізатары.

Сама назва выстаўкі падказвае: развагі аўтара скіраваны на чалавека, якога непакоіць будучыня. Счытваецца гэта і ў работах, прысвечаных звычайнаму працаўніку («Ямачны рамонт», 2021; «Мікола Крукаў», 2012; «Тралейбус № 34», 2013), і ў карцінах, якія апісваюць незаўздросны лёс жанчыны, вымушанай гандляваць сваім целам («Траса М6», год стварэння не пазначаны; «На трасе», 2022), і ў палотнах, дзе невідавочным, аднак галоўным героем становіцца вайна («Рыгор Шараеў», 2013; «Танк», 2013; «Поўдзень у райцэнтры», 2021).

Асаблівае месца — на кантрасце з вышэйназванымі работамі — займаюць дзіцячыя партрэты, што не вельмі частая з’ява ў айчынным мастацтве. Гэта можа быць зусім немаўля («Big Moks», 2015), якое ўважліва ўзіраецца ў глядача, дзіця, якое сарамліва есць («Бабулін боршч», 2021), ці падлетак, які спіць на ложку, накрыты стракатай коўдрай («Сон», 2021; «Сон», 2022).

Тэма старасці ў Сяргея Грыневіча сапраўды перарастае ў тэму смерці. Маршчыністы твар («Цётка Насця», 2017), позіркі жанчын у гадах («Радаўніца», 2021), край труны ў вясковай хаце («Смутак», 2021), постаць старога «Адзінота», 2021), надмагільны помнік («Успамін», 2021) і нарэшце бальнічны пакой («Ізалятар», 2016) — у кожнай дэталі адчуваецца падступ смерці. Апошні твор з пералічаных не можа не спалохаць: вобраз бабулі ў ложку напружана перадае адчуванне безвыходнасці, адлюстроўвае канец жыцця ў яго натуральнасці і, калі так можна сказаць, чаканасці. На ўспрыманне карціны ўплывае і ўпадабаны аўтарам прыём — выкарыстанне штучных, ледзь не неонавых колераў.

Аўтар не цураецца так званай рэпартаж-

«Дэмаграфія I», 2020—2022 гг.

насці, а некаторыя работы не проста намякаюць на фотаапарат, а спасылаюцца на яго наяўнасць. Гэта і своеасаблівыя партрэты, у тым ліку групавыя. Найбольш звяртае на сябе ўвагу «Маскарад (2022) з «героямі сучаснасці», і аўтапартрэт (2021), і «няўдалы здымак» («Bad photo», 2019). Такім чынам Сяргей Грыневіч дасягае неабходнага рэалізму, не пазбягаючы элементаў постмадэрнізму. Названыя работы — не самыя ярковыя прыклады, таму раім убачыць іншыя творы на свае вочы. Выстаўка працуе да 3 красавіка.

Р. С. Падчас адкрыцця экспазіцыі Беларускі саюз мастакоў прадставіў яшчэ адзін праект — фестываль графікі «Папера і лінія» (таксама працуе да 3 красавіка), прысвечаны памяці майстра-друкара Дзмітрыя Малаткова. У экспазіцыі прадстаўлены работы чатырох юбіляраў — Андрэя Духоўнікава, Марыны Капілавай, Лізаветы Пастушэнкі і Сафіі Піскун. Падчас прэзентацыі ўзнагародзілі пераможцаў праекта «Графіка года’21». У намінацыі «Друкаваная графіка» першае месца заняла Марыя Сыракваш, другое — Марыя Кошалева-Ліхота, трэцяе — Ганна Мельнікава. У другой намінацыі, што мае назву «Арыгінальная графіка», журы прысудзіла першае месца Андрэю Басальгу, другое — Ігару Кашкурэвічу, трэцяе — Вользе Пагарэлавай. Гэтым разам арганізатары вырашылі ўручыць «Спецыяльныя дыпламы куратара» (ім выступіў Андрэй Басальга), якія атрымалі Кацярына Коўзусь і Вольга Жэбіна (псеўданім *O.ZHE*).

Яўгенія ШЫЦЬКА

«Bad photo», 2019 г.

Пабачыць сваю сінюю птушку

У Рэспубліканскай мастацкай галерэі «Палац мастацтва» працуе юбілейная выстаўка беларускага жывапісца Рыгора Іванова пад назвай «Час экрану». Мастак прапануе паназіраць за сабой і за тым, што нас акружае, праз карціны, на якіх паказаны экраны. Вельмі магчыма, у гэтых выявах можна ўбачыць сваю сінюю птушку — з іх проста льецца мякка-яркае святло, якое натхняе на прыемныя думкі аб мінулым, сённяшнім і будучым.

Рыгор Іванов — вядомы беларускі мастак, член Беларускага саюза мастакоў, заснавальнік і родапачынальнік у беларускім мастацтве аўтарскага кірунку, асноўнай ідэяй якога з’яўляецца ўспрыманне, што ўсё — гэта сіла і святло, у тым ліку прадметы і людзі. Сама карціна таксама — аб’ект, які свеціцца. Філасофія «святлызму» натхняе Рыгора Іванова ўжо больш як 10 гадоў. Роднасныя словы — свет, святка, святасць, прасвятленне, асвета — цалкам апісваюць творчыя пошукі гэтага мастака.

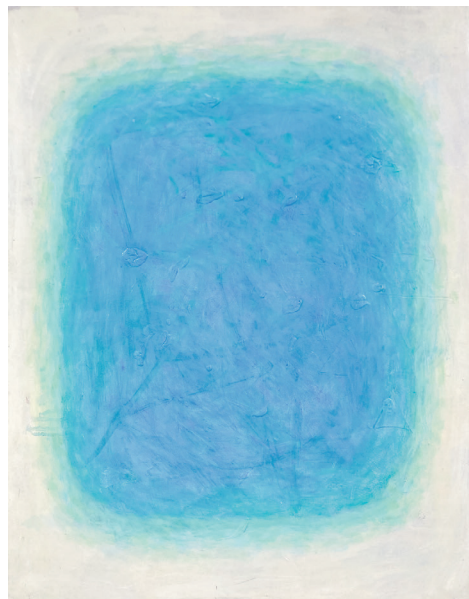
«Сёння настаў час экрану, — выказвае думку жывапісец. — Практычна ва ўсіх людзей і з сабой, і дома, і на працы ёсць экраны тэлефонаў, камп’ютараў, манітораў, і гэта без хатніх тэлевізараў і экрану кінатэатраў. Карціны-экраны, прадстаўленыя на выстаўцы, —

супрацьпастаўленне, альтэрнатыва звычайным экранам. Калі зараз са звычайных экрану звальваецца паток інфармацыі аб вайне і міры, які бударажыць і выводзіць з раўнавагі нашу нервовую сістэму і які трымае нас на сувязі з усім светам, то ўзіраючыся ў карціны-экраны, мы звязваемся з самімі сабой, са сваім вышэйшым, са сваёй падсвядомасцю. Мы звязваемся з Богам».

Аўтару хочацца, каб цяпер, калі хвароба прымае глабальныя формы, візуальнае мастацтва таксама мела нароўні з вакцынай аздараўленчае, тэрапеўтычнае ўздзеянне. Ён падкрэслівае: «Мне мае карціны дапамагаюць. Заклучаная ў іх энергія, пульсаванне светлавага патоку пранікае ўнутр і прымушае вібраваць усе клеткі цела. Медытатыўнае ўздзеянне супакойвае, ураўнаважвае, гарманізуе энергетычны баланс. Кожны колер уздзеінічае на пэўны орган».

Ад велічыні, формы і колеравай настройкі экрану залежыць і наша бачанне свету — так можна зразумець аўтару даволі незвычайнага праекта. Блізкае знаёмства з работамі мастака дае зразумець, што ў цэнтры ўвагі «святлызму» — святло не толькі як аптычная з’ява, а ў самым шырокім значэнні гэтага слова.

Што тычыцца афарбоўкі ў работах Рыгора Іванова, то тут можна знайсці ледзь не ўсе колеры вясёлкавага спектра.

«Экран. Вада», 2016 г.

Экспазіцыя поўніцца рознымі фарбамі, аднак ключавыя вылучыць надзвычай складана. І ўсё ж, што вельмі натуральна, часцей сустракаецца жоўты — колер аптымізму, цёплы, лёгкі, яркі, струменісты, радасны. Ён сімвалізуе рух, радасць і вясельсць. Нядзіўна, што менш за ўсё ў прадстаўленых работах чорнага і цёмных тонаў. Важны ў творах кантрас-

спалучэнне тых ці іншых колераў, і ў гэтай сувязі можна весці гаворку пра асноўную характарыстыку твораў Рыгора Іванова, а менавіта эфект пульсацыі.

Увогуле ж праекты такога роду вельмі складана ацэньваць — іх мэта, ідэя, канцэпцыя ў плане мастацкага асэнсавання з аднаго боку відавочныя, а з іншага — амаль невытлумачальныя. Мастацтвазнаўца і арт-крытык Ларыса Фінкельштэйн, якая выступіла падчас адкрыцця выстаўкі ў Палацы мастацтва, пра юбілейную выстаўку выказваецца так: «Рыгор Іванов дзіўным чынам аб’яднаў станковае і дэкаратыўнае. Яго першыя жывапісныя работы стваралі адчуванне, быццам ён зрабіў гэта ў метале і кераміцы: спачатку зляпіў, а потым намалаваў. Філасофія, якая ідзе ад станковага мастацтва, і мова дэкаратыўнага цудоўным чынам аб’ядналіся ў яго персанажах і сюжэтах. Цяпер гэта ўсё выйшла на мінімалістычны высокасіхалагічны і вельмі тонкі ўзровень разважанняў і расчуленняў. Рыгор Іванов працуе паступальна і кожны раз па-новаму. Нягледзячы на цемрадзь, у якой цяпер жыве свет, святло ўсё ж прарываецца. І тыя, хто стварае гэтае святло, дапамагаюць нам не толькі бачыць, але і дыхаць».

Выстаўка «Час экрану» Рыгора Іванова працуе да 3 красавіка.

Яўгенія ШЫЦЬКА

Дзе расце «АРХідэя»?

З 16 да 18 сакавіка на базе НВЦ «БелЭкспа» праходзіла XXIV Міжнародная спецыялізаваная архітэктурна-будаўнічая (з акцэнтам на другую частку) выстаўка BUDEXPO-2022. Штогадовы выставачны праект з'яўляецца найбуйнейшым фестывалем падобнага роду ў дзяржаве. У межах сёлённай экспазіцыі, апрача шматлікіх стэндаў вузкапрафесійнага характару, дзейнічаў і публічны лекторый «Арт-прастора». У адзін з дзён з яго трыбуны прагучаў цікавы даклад «Муралы ў арт-праектах». Прапануем вам своеасаблівы канспект лекцыі, падрыхтаванай студэнтамі БНТУ.

Трывалыя сувязі

Згодна з даўняй традыцыяй, BUDEXPO, заснаваная Міністэрствам архітэктуры і будаўніцтва Рэспублікі Беларусь, запрашае да ўдзелу ў маштабнай экспазіцыі не толькі спецыялізаваныя праектныя арганізацыі і вядучыя будаўнічыя холдынгі, але яшчэ і профільныя ўстановы вышэйшай і прафесійна-тэхнічнай адукацыі. Найбольш паважнае месца сярод такіх, бясспрэчна, займае архітэктурны факультэт БНТУ. Адміністрацыя ўніверсітэта і арганізатары міжнароднай выстаўкі звязваюць цесныя і даволі даўнія партнёрскія стасункі. Што ж, BUDEXPO-2022 яскрава засведчыла ўмацаванне гэтых сувязей...

Акрамя таго, што на выстаўцы быў прадстаўлены асобны прэзентацыйны стэнд факультэта, арганізатары паклапаціліся і аб рэалізацыі асветніцкай функцыі: цэлы дзень 17 сакавіка прастора публічнага лекторыя належала навучэнцам архітэктурнага факультэта. У рамках лекторыя студэнты прадставілі 27 праектаў у 5 напрамках: «Універсальны дызайн»

Росніц у «Зубраняці».

дызайн) і навучэнка шостага курса Карына Капункіна, якая, відаць, ужо ў найбліжэйшай будучыні атрымае кваліфікацыю «Архітэктар». Як кіраўнікі студэнцкага аб'яднання «АРХідэя», што існуе пры факультэце з 2010 года, сваю лекцыю дзяўчаты прысвяцілі прэзентацыі дзейнасці творчай суполкі.

Стрыт-арт

Задума стварэння амбіцыйнага праекта па наданні высакароднасці навакольнаму асяроддзю, які аб'яднаў бы вакол сябе студэнтаў розных курсаў і спецыяльнасцей, зарадзілася на архітэктурным факультэце даўно. Аднак ушчыльную да рэалізацыі ідэі падабраліся толькі ў 2010 годзе, калі невялікая група студэнтаў згуртавалася ў такую суполку пад кіраўніцтвам дэкана Армена Сардаравы.

працуюць». Немалаважна, што праекты «АРХідэі» дазваляюць студэнтам выйсці за рамкі ліста паперы і ператварыць свае задумы ў жыццё. У рэшце рэшт, удзел у падобных мерапрыемствах — цудоўная магчымасць рэалізаваць уласны патэнцыял, напрацаваць партфоліа. За

Сярэдняя школа № 3 г. Асіповічы.

час свайго існавання каманда выканала больш ад 30 праектаў, студэнтамі распісана каля 1000 квадратных метраў сцен.

Заказчыкі, праекты

У пошуку новых заданняў дапамагае «сарафаннае радыё». Звычайна заказчыкі самі звяртаюцца ва ўніверсітэт з просьбай размаляваць той ці іншы фасад. Пасля таго, як усе важныя дэталі былі растлумачаны, а студэнты ўведзены ў курс справы, наступае найбольш адказны этап — стварэнне праекта. Асноўныя крэатыўныя сілы «АРХідэі» склікаюцца на мазгавы штурм, падчас якога фармулюецца адразу некалькі ідэй, робяцца накіды. Потым пры ўдзеле заказчыкаў з іх абіраецца найбольш прыдатны для рэалізацыі. Наўмысна не пускаяем такія падрабязнасці, каб паказаць, што справа сур'езная.

на рэспубліканскім конкурсе «Валанцёр года — 2020». Муралы ў «Зубраняці» сталі свайго роду візітоўкай «АРХідэі». Ва ўніверсітэце адразу пачалі паступаць новыя прапановы. Стварэнне фотазоны на тэрыторыі 15-й мінскай гімназіі, роспіс тарцовай сцяны ў адной з асіповіцкіх школ... Дарэчы, у Асіповічах працавалі ўсяго шэсць студэнтаў факультэта (на 135 м² муру)!

Пасля паездкі навучэнцаў пад кіраўніцтвам дэкана Армена Сардаравы ў асіповіцкую сярэднюю школу № 3 і прывядзення замераў на факультэце быў абвешчаны паўнаватасны конкурс. Перамога эскізнага праекта студэнткі Марыі Анкудовіч. Сярэдняя школа № 3 горада Асіповічы — установа з экалагічным ухілам, адсюль і прыродныя матывы ў малюнку. Каб стварыць спрыяльную атмасферу для паўсядзённага жыцця, важна гарманічна ўпісаць мурал у асяроддзе, улічыць і прызначэнне аб'екта,

Падчас работы ў «Зубраняці».

асяроддзя», «Архітэктурныя рашэнні сучаснай гарадской сферы і інфраструктуры», «Праектаванне індывідуальных і шматкватэрных дамоў», «Праектаванне аб'ектаў сацыяльнай інфраструктуры», «Рэканструкцыя і рэстаўрацыя».

Маладым спецыялістам, архітэктарам-пачаткоўцам была падарана прыемная магчымасць прэзентаваць уласныя работы і ў фармаце публічнага абмеркавання атрымаць зваротную сувязь ад прысутных. Цікава прасочваць, якім чынам актуальныя праблемы архітэктуры знаходзяць сваё адлюстраванне ў праектнай творчасці студэнтаў. Многія з работ адрозніваюць смеласць і арыгінальнасць бачання. Мадэратарам сустрэчы прызначылі выкладчыцу кафедры «Архітэктурна жылых і грамадскіх будынкаў» Галіну Малаковіч.

Лекцыя пад назвай «Муралы ў арт-праектах» гучала ў секцыі «Універсальны дызайн асяроддзя». З дакладам выступілі пяцікурсніца Крысціна Асмалоўская (студэнтка асвойвае архітэктурны

Менавіта ад гэтага моманту і вядзе сваю гісторыю творчае аб'яднанне «АРХідэя», чые шэрагі і ўплыў з таго часу значна пашырыліся.

Паступова групоўка разрасталася, заваёўваючы ўсё большую папулярнасць сярод студэнтаў факультэта. Было заснавана некалькі «дэпартаменты», кожны з якіх спецыялізуецца на асобным відзе дзейнасці: ад добраўпарадкавання і праектных работ да ўласнага роспісу сцен. Апошняя «служба» — з ліку найбольш запатрабаваных. У складзе «АРХідэі» роспісамі займаюцца энтузіясты з праекта StreetART. Дакладную колькасць удзельнікаў ініцыятывы, па словах студэнтак, палічыць амаль немагчыма, тым больш што спісы членаў вельмі пераменлівыя. Каманда, складзеная са студэнтаў-архітэктараў, увесь час абнаўляецца.

Цяперашнія кіраўнікі самадзейнага калектыву (студэнткі Крысціна і Карына) галоўнай задачай творчага аб'яднання бачаць «прыгожае афармленне той прасторы, у якой жывём, вучымся,

Студэнцкі гарадок БНТУ.

Касцяк творчай брыгады складаюць студэнты з вопытам работы на аб'ектах, аднак да ўдзелу, вядома, дапускаюцца ўсе ахвотныя. Гэта добра ілюструе галоўны

які ён упрыгожвае. На малюнку ў Асіповічах дзіця ўпэўнена крочыць па бураломе насустрач невядомаму вялікаму свету...

Мікіта ШЧАРБАКОЎ

Простыя рэчы

Карціны без пэндзля і фарбаў

Вышыўка прываблівае многіх. Але толькі адзінкам хапае цяжкіх для стварэння маленькіх шэдэўраў.

Вышыўка для Наталлі Ачарэтай — неад'емная частка жыцця. Яна ўзначальвае Астрэцкую раённую бібліятэку і вольнага часу няшмат, аднак заўжды знаходзіць гадзінку для любімай справы. Яе вышыўкі ўражваюць: шыкоўныя стракатыя півоні, зімовыя і гарадскія матывы... Іголкай, бы чароўнай палачкай, Наталля стварае

і вобразы людзей. Вось прасочваецца вытанчаны сілуэт жанчыны, а на іншай — дзеці. На дзвюх карцінах — Одры Хэпберн, адна з самых знакамітых і прыгожых актрыс. Майстрыха ўдзяляе ўвагу і біблейскім матывам: Мадонна — вечны вобраз, да якога звяртаюцца музыканты, мастакі і скульптары. Ужо створана некалькі карцін з выявай Маці Божай. Самая маштабная — «Песня анёлаў». Праца над іконай ішла на працягу некалькіх гадоў.

— Як узнікла ідэя стварэння такой карціны? — запытала ў Наталлі.

Наталля Ачарэтава.

— Схему набыла праз інтэрнэт. Шмат часу заняла падрыхтоўка. Паступова збірала ніткі. Спатрэбілася больш як 80 адценняў колераў.

Колькі часу заняла праца? Як патлумачыла Наталля, ікону яна вышывала дзве зімы. Праца гэта дастаткова карпатлівая, бо патрабуе павышанай увагі. Нельга збіцца, апусціць штосьці або дадаць, пераблытаць колер. Таму, калі адчувала сябе моцна стомленай пасля працоўнага дня, за гэтую працу не бралася, пакідала на іншы дзень.

Ікона ўжо асвечана мясцовым ксяндзом, укладзена ў прыгожы багет і падаравана касцёлу Адшукання святога крыжа ў Астрэцы.

Вольга ЗАЯНЧКОЎСКАЯ,
фота аўтара

зваротная сувязь

«Грай мне аб шчасці, грай аб вясне!»

У нядзелю і чацвер увазе слухачоў канала «Культура» Беларускага радыё — праект пісьменніка Навума Гальпяровіча «Развагі пра літаратуру». У рамках блока ранішніх праграм «У рытме дня» выходзяць праекты «Адным штрыхом» з вершамі і мініяцюрамі беларускіх аўтараў, а таксама «Ранішні серыял» са старонкамі твора Людмілы Рублеўскай «Сэрца мармуровага анёла».

Праграма «Літаратурная анталогія» прапануе працяг рамана Фёдара Дастаеўскага «Злачынства і пакаранне». У «Радыёбібліятэцы» гучаць старонкі эпічнай паэмы Адама Міцкевіча «Пан Тадэвуш». У праекце «Літаратурныя гісторыі» ў вярнім эфіры выхадных слухачоў чакаюць апавяданні.

Для аматараў паэзіі ў праграме «Прачулым радком» у прагучыць чарговы выпуск праекта «Слушаем класіка» з удзелам артыстаў мінскіх тэатраў. У нядзелю — падборка твораў Якуба Коласа да 140-годдзя Песняра.

Змест перадачы «Радыётэатр плюс» у суботу і нядзелю складуць дзве часткі радыёверсіі спектакля Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы «Паўлінка».

Юных прыхільнікаў мастацкага вяршання ў выхадныя запрасіць «Дзіцячы радыётэатр». У межах праекта «Дасціпныя. Нястомныя. Кемлівыя» — чытанне твора Іны Фраловай «Калі адцвіце ядловец». Штовечар у 21.00 — «Вячэрняя казка» для маленькіх.

Публіцыстычны суботні праект «Кнігарня» пазнаёміць з літаратурнымі падзеямі і навінкамі беларускіх выдавецтваў, а таксама са зместам свежага нумара штотыднёвіка «ЛіМ».

У нядзелю і сераду ў радыёверсіі тэлеперадачы Навума Гальпяровіча «Суразмоўцы» слухайце гутарку з пісьменніцай Маргарытай Прохар.

У праграме магчымы змены. Расклад перадач канала «Культура» даступны на сайце www.radiokultura.by і ў сацыяльных сетках.

Мінскае гарадское аддзяленне Саюза пісьменнікаў Беларусі запрашае:

29 сакавіка — на пасяджэнне студыі юных літаратараў «Малінаўскія галасы» пры дзіцячай бібліятэцы № 15 (вул. Слабадская, 27) (13.00).

30 сакавіка — у Мінскі гарадскі тэатр паэзіі пры Цэнтральнай бібліятэцы імя Янкі Купалы (вул. В. Харужай, 16) на творчы вечар Таццяны Жылінскай (17.30).

31 сакавіка — у Мінскую абласную бібліятэку імя А. С. Пушкіна (вул. Гікалы, 4) на літаратурны вечар «Дыялог паэтаў», прысвечаны Дню яднання народаў Беларусі і Расіі.

1 красавіка — у Дом дружбы (вул. Захарова, 28) на ўрачыстае падвядзенне вынікаў літаратурнага конкурсу «Славянскі калейдаскоп», прысвечанага Дню яднання народаў Беларусі і Расіі (15.00).

105 гадоў таму (1917) было заснавана Першае таварыства беларускай драмы і камедыі. Існавала да сярэдзіны 1920 г.

(1862—1940), этнограф, гісторыя культуры, фалькларыста, мовазнаўца.

1 красавіка — 85 гадоў з дня нараджэння Юрыя Дубровіна (1937—1983), кінаакцёра, кінарэжысёра, сцэнарыста.

1 красавіка — 85 гадоў з дня нараджэння Аляксея Шныпаркова (1937—2007), мастацтвазнаўца.

1 красавіка 75 гадоў спаўняецца Алесю Жуку, празаіку.

Каляндар падрыхтаваны
БДАМЛМ

Саюз пісьменнікаў Беларусі і Мінскае гарадское аддзяленне СПБ выказваюць шчырае спачуванне пісьменніцы Ірыне Аляксандраўне Масляніцкай з прычыны напаткаўшага яе вялікага гора — смерці мужа пісьменніка Міколы Канстанцінавіча БАГАДЗЯЖА.

Саюз пісьменнікаў Беларусі і Мінскае гарадское аддзяленне СПБ выказваюць спачуванне пісьменніцы Кацярыне Сяргееўне Стройлавай з прычыны напаткаўшага яе вялікага гора — смерці БАЦЬКІ.

Выходзіць з 1932 года

Заснавальнікі:
Міністэрства інфармацыі Рэспублікі Беларусь,
грамадскае аб'яднанне «Саюз пісьменнікаў Беларусі»,
рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова
«Выдавецкі дом "Звязда"»

Галоўны рэдактар
Аляксей Іванавіч ЧАРОТА

Рэдакцыйная
калегія:
Таццяна Арлова
Алесь Бадак
Дзяніс Барскоў
Віктар Гардзеі

Уладзімір Гніламедаў
Вольга Дадзімава
Жана Запартыка
Анатоль Казлоў
Анатоль Крайдзіч
Віктар Кураш

Алесь Марціновіч
Вячаслаў Нікіфараў
Мікалай Чаргінец
Іван Чарота
Іван Штэйнер

Адрас рэдакцыі:
Юрыдычны адрас:
220013, Мінск,
вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а
E-mail: info@zviazda.by

Адрас для карэспандэнцыі:
220034, Мінск, вул. Захарова, 19
E-mail: lim_new@mail.ru
Адрас у інтэрнэце: www.zviazda.by

Тэлефоны:
галоўны рэдактар — 325-85-25
намеснікі галоўнага
рэдактара — 319-79-85, 224-66-74
адаказны сакратар — 377-99-73
аддзел крытыкі і бібліяграфіі — 317-20-98
аддзел прозы і паэзіі — 317-20-98

аддзел мастацтва — 317-20-98
бухгалтэрыя — 311-17-16
Выходзіць раз на тыдзень
у пятніцу.

Падлісныя індэксы:
63856 — індывідуальны;
63815 — індывідуальны льготны
для настаўнікаў;
638562 — ведамасны;
63880 — ведамасны льготны.

Пасведчанне аб дзяржаўнай
рэгістрацыі сродку масавай
інфармацыі № 7 ад 10.12.2012,
выданае Міністэрствам
інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Выдавец:
Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова
«Выдавецкі дом "Звязда"».
Дырэктар — галоўны рэдактар
Аляксандр Мікалаевіч КАРЛЮКЕВІЧ
Нумар падпісаны ў друку
24.03.2022 у 11.00
Ум. друк. арк. 3,72
Наклад — 687

Друкарня Рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства
«Выдавецтва «Беларускі Дом друку»
ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004
г. Мінск, пр-т Незалежнасці, 79/1. Індэкс 220013
Заказ — 529
Д 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Рукапісы прымаюцца толькі ў электронным
выглядзе (праграма Microsoft Word),
не вяртаюцца і не рэзюмуюцца.
Пазіцыя рэдакцыі можа не супадаць
з меркаваннямі аўтара публікацыі.
Аўтары нясуць адказнасць за факты, якія
прыводзяцца ў публікацыях, у адпаведнасці
з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

ISSN 0024-4686

